

VOŽNJA

Naj povem:

mrhovinarji imajo svoj dan
in rekel sem
ljuba, sleci se
Rotil sem jo:
žena (neporočena), vlezi se -
v avtu za avto
v pisarni za kruh

Telo je truplo
in truplo je telo
(dušo izbruhaš na prehodu za pešce)

Ampak sin ima sanje v očeh
mehke in bele kot sneg
in za praznike je toliko nesreč -
toliko težkih prometnih nesreč
da smo ostali doma

SREČA

Dolgo me je bolelo srce
od temne žalosti

Peljali so kravo
z velikimi, plašnimi očmi
Peljali so jo skozi
dolgo, sončno popoldne

Za votel udarec
je bila od stvari
(Kakšna bedna usoda
za mojo občutljivo naturo)

Pobili so jo
ne da bi kdaj razumela-čemu
Hvala bogu -
z menoj bo vseeno drugače

Benjamin Gracer se je rodil 1942. l. v Celovcu.
Končal je tolminsko učiteljsišče.
Zdaj poučuje na osnovni šoli Gozd Martuljek.

SAM

1

Moj bog, brat
ta čas bi vola ubil
in ne tebe
Tebe

Z usti, zažrtimi v kamen
tečeš – renče kot pes
po prostoru verige

Ni je, ki bi odrešila dan
Ni je, ki bi odrešila noč:
ne cipe
ne svetnice

2

Mimo tebe gredo
s korakom včerašnjim za jutri
utrueni do smrti
ljudje in transparenti

Noč jim pred podrtim mostom
za belo smrt
razpenja šotor

Onstran reke je slavje
duš opijanjenih ples
v parjenju izžganih teles

Veseliijo se živi – tudi za mrtve

Mimo tebe gredo
Kličejo te
Ti pa grgrraš svoj "ne"
skozi dolge valove reke

3

Nebo skriva molitev
Zemlja kletev
Komu boš dal svoj prezir?

Zemlja popije kri v strelskem jarku
Nebo pošlje krokarje nad trupla
Komu boš dal svoj prezir?
Komu, brat moj?
Svet je gluhi in nem

